

ת"פ (חיפה) 1410-03-24 - מדינת ישראל נ' עקאב אלנסאסרה

ת"פ (חיפה) 1410-03-24 - מדינת ישראל נ' עקאב אלנסאסרה ואח'מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 1410-03-24

מדינת ישראל

נגד

1. עקאב אלנסאסרה

2. וענונו אזברגה (עצור/אסיר בפיקוח)

בית המשפט המחוזי בחיפה

[26.09.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא אבי לוי

גזר דין

(בעניין הנאשם 1)

הנאשם, עקאב אלנסאסרה (להלן: "הנאשם" או "הנאשם 1") הורשע ביום 12.9.24 על - סמך הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שנכללו בכתב אישום מתוקן אשר הוגש נגדו ואשר עניין סיוע לעבירות בנשק (נשיאה והובלה) לפי סעיפים 144(ב) רישה עד סיפה ו-31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"). כאן המקום לציין, כי גזירת עונשו של הנאשם המשותף לכתב האישום המתוקן ולהסדר הטיעון, הנאשם מס' 2, הופרדה מעניינו של הנאשם דכאן, נוכח גילו וחובת עריכת התסקיר לעניין עונשו, אשר מטבע הדברים מחייבת שהות נוספת.

עובדות כתב האישום המתוקן

בין הנאשמים קיימת היכרות מוקדמת על רקע קשר משפחתי. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, נאשם 1 החזיק ועשה שימוש ברכב מסוג פולקסווגן מספר רישוי 50067703 הרשום על שם חברת בדוי ובניו בע"מ. ביום 7.2.24 בשעה 22:50 או בסמוך לכך, נהג הנאשם 1 ברכב בכביש 65 מכיוון דרום לכיוון צפון, כאשר במושב מאחוריו ישב הנאשם 2; במושב שליד הנהג ישב מוחמד נסאסרה; במושב האחורי (האמצעי) ישב סולימאן אזברגה ואילו במושב שמאחורי מושב הנוסע ישב עדנאן אזברגה.

באותו מועד, סייעו הנאשמים לאחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה לשאת ולהוביל ברכב, בלא רשות על פי דין ובצוותא חדא, אקדח מסוג FN חצי אוטומטי טעון במחסנית ובתוכה 12 כדורי 9 מ"מ, וכן 26 כדורי 9 מ"מ מוסלקים בתוך הדופן האחורי של מושב נאשם 1. עוד סייעו הנאשמים לאחר לשאת ולהוביל ברכב, בצוותא חדא, 20 כדורי 9 מ"מ שהוסלקו בתוך כפפה שחורה על גופו של נאשם 2. צוין, כי האקדח הינו כלי שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם, בעוד הכדורים הינם תחמושת לנשק כהגדרתו בחוק והמחסנית הינה אביזר לנשק כאמור.

ראיות וטיעוני הצדדים לעניין העונש

על אודות אופיו של הנאשם העיד מר עלא אזברגה. עד זה פירט, כי הנאשם הוא היחיד במשפחתו שמטפל באמו החולה וכי אופיו טוב לבריות, וללא בעיות משמעת בעבודתו. העד תיאר, כי הנאשם מפעיל דחפורים בחברתו ושהוא עושה עבודתו נאמנה, ומשכך מבוקש גם לעבודות במסגרת הצבא. הודגש בהקשר זה, כי בין אלה נכללו פרויקטים שתרמו למערכה הצבאית ("חברות ברזל") בגבול הצפון.

הוגשו לעיוני - תעודות הוקרה מחודש יולי 2024 מאת גדוד הבוקעים המופנית אל העד ואל עסקו של העד (בדוי בניו בע"מ - טעה/2). בנוסף, הוגש מסמך רפואי המעיד על אודות מצבה הרפואי של אם הנאשם (טעה/1).

המאשימה

ב"כ המאשימה המלומד, עו"ד מיכאל יפרח, הגיש מסמך טיעונים כתוב (טעת/1) והוסיף על אלו בעל פה. ראשית, צוין כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

במסגרת טיעוני עמד הפרקליט על חומרתן של העבירות בנשק והסיכון הרב שגלום בהן. הוא סקר את נסיבות ביצוע העבירה והפנה אל פסיקה רלוונטית שעניינה בעבירות נשק דומות (נשיאה והובלה). לשיטתה של המאשימה מתחם העונש ההולם את מעשה הסיוע של הנאשם דכאן צריך שינוע בין 16 לבין 25 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלווים. בהתייחסו לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, צוין כי אמנם הנאשם הודה בעבירות ובכך חסך זמן שיפוטי יקר וכן עברו הפלילי נקי, אך לצד אלו יש לגזור את עונשו ברף האמצעי של מתחם הענישה המוצע - לשם הרתעת הרבים.

ההגנה

ב"כ המלומד של הנאשם, עו"ד חנא בולוס, הגיש מצדו את טיעוני ההגנה לעניין העונש (טעה/3) והוסיף על אלו בעל פה. בקצירת האומר, צוין כי עסקינן בעבירת סיוע וכלי נשק שהוא אקדח, בניגוד לכלי נשק עוצמתיים יותר. הוער, כי הנאשם, בן 26, נעדר עבר פלילי, ונתון במעצר מזה כ- 7 חודשים. במצב דברים זה, הוא אינו מסוגל לדואג לאמו החולה במחלה קשה. הודגש, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי רב. הסנגור חזר על דברי עד האופי לעיל, ועמד על תרומתו של הנאשם לחברה בה הוא עובד. הסנגור עמד על פסיקה המתאימה לשיטתו לנסיבות המקרה ועתר לשרטט מתחם ענישה הנע בין 3 לבין 7½ חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. דבריו של הנאשם

הנאשם פנה אל בית המשפט, בציינו כי הוא מצטער מאוד על מעשיו, הוא הדגיש כי אינו "שייך לתחום הזה" וביקש שבית המשפט יעניק לו הזדמנות לשקם את חייו. דיון והכרעה

החזקת נשק, סחר בו, נשיאתו, הובלתו וכן העבירות "הנגזרות" למעשים אלו, הפכו לדאבון הלב למכת מדינה של ממש (ראו לעניין זה למשל: ע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' גנאים, פסקה 11, ביום 29.3.22). כפי שציינתי חזור ושנה בעבר, ברי, כי מדינה ריבונית ומתוקנת איננה יכולה לקבל כ"מכת-גורל" תופעה שבמסגרתה מובל ונישא נשק בלתי-חוקי בקרב אזרחיה ותושביה, שכן כזו עלולה, חלילה, לכרסם ביסודות לחם חוקה. ככלל, עת נפנים לבצע את מלאכת הענישה, העיקרון המנחה שנקבע במסגרת תורת הבניית שיקול-הדעת השיפוטי, הוא עקרון ההלימה: משמע, שימור יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. על מנת לשמר יחס זה, עובר לקביעת העונש יש לשרטט מתחם עונש הולם, מתוך התחשבות בערך חברתי בו פגע המעשה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. מכאן, לאחר קביעת המתחם, וככל שבית-המשפט לא מצא לנכון לסטות הימנו מטעמים של שיקום או של הגנה על הציבור, ייקבע העונש המתאים לנאשם בשים לב לנסיבותיו האישיות ולנתונים נוספים, הללו שאינם קשורים בביצוע העבירה.

בכל הנוגע לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של נאשם 1, הדברים מובנים מאליהם. המסייע להוביל נשק ותחמושת בלא רשות על פי דין פוגע בראש ובראשונה בביטחון המדינה ובמנגנוני שלטונה; בשלום הציבור ובסדר הציבורי. הוא פוגע בביטחון הציבור וחושף אותו לאירועי טרור עוין כמו גם פלילי המבוצעים באמצעות נשק הנישא שלא כחוק. הפגיעה בערכים אלו במקרה זה היא ממשית.

מתאימים לעניין זה הדברים שנכתבו במסגרתו של ע"פ 5522/20 חלייחל נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 24.2.21) המצביעים על הצורך במגמת ההחמרה בענישה, בכל הנוגע לעבירות שעניין נשיאה או הובלה של כלי נשק. וכך נכתב שם -

"סעיף 144(ב) לחוק העונשין אוסר על נשיאה או הובלה של כלי-נשק, "בלא רשות על פי דין". האיסור נועד להגן על ערך חיי האדם, שלמות גופו ונפשו, כמו גם לקדם את השמירה על הסדר הציבורי ואורח חיים תקין, שלו ובטוח... עבירה זו, כמו יתר עבירות הנשק, נועדה למנוע התנהגות מסוכנת, ולמזער את הפוטנציאל לגרימת נזקים חמורים. אכן, נשיאה והובלה של כלי-נשק, הריהי לעיתים רק הסנונית הראשונה, בואכה מעשים חמורים יותר - חבלה חמורה, שוד מזוין, רצח, וכיוצא באלה... כמו כן, לא אחת צוין, כי למרבה הצער, חרף האיסור שבדין, הפכה תופעת השימוש בנשק חם למכת מדינה. בעקבות זאת, לשם הרתעה, ניכרת בפסיקה מגמה של החמרה הדרגתית בענישה על עבירות הנשק (ע"פ 5807/20 שיבלי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (30.12.2020)... (ההדגשה אינה במקור). על מנת לשרטט כדבעי את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם עיינתי בפסיקה רחבה העוסקת בעבירות נשק (נשיאה והובלה וסיוע להן). נמצאתי למד, כי בשנים האחרונות חלה אט אט מגמת החמרה בענישה, הבאה לידי ביטוי בפסיקת הערכאות השונות הנוגעת לעבירה זו. עם זאת, ברי, כי משקל ניכר בקביעת העונש בעבירות של נשיאת נשק יש לתלות באופי הנשק, במידת קטלניותו, בכמותו, בתחמושת שנתפסה לצדו וכיוצ"ב. למעשה, "כבכל עבירה, גם בעבירות נשק קיים מדרג של חומרה, ושומה על בית המשפט להביאו בחשבון בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם"(ע"פ 9702/16 אלוליאיה נ' מדינת ישראל, פסקה 8, ניתן ביום 13.9.17) (ראו בנוסף לעניין זה: ע"פ 4059/17 סלמה נ' מדינת ישראל, פסקה 5, ניתן ביום 24.4.18).

אומר מייד, ככלל, מדיניות הענישה הנוהגת הכללית לעבירות שעניינן נשיאה והובלה של נשק שלא כדין באה לידי ביטוי במסגרתו של ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני, ניתן ביום 14.9.22, שם נקבע, כי מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגיר בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי (בגין עבירה מוגמרת בניגוד לסיוע לה) נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריה {עוד ראו, למשל: ע"פ 3851/23 בוהדנה נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 13.6.23; עוד השוו: ת"פ 38624-05-24 מדינת ישראל נ' שאהין, ניתן על ידי לאחרונה ביום 8.9.24 - שעניינו בסיוע להחזקת נשק, עבירה הפחותה בחומרתה מסיוע לנשיאת נשק}.

כזכור, בנידון דידן הנאשם הורשע בעבירה שעניינה סיוע לנשיאת נשק לפי סעיפים 144(ב) ו-31 לחוק העונשין. משכך, בהתאם לחוק העונשין העונש על סיוע עומד על מחצית הענישה הנוגעת לעבירה העיקרית, בעוד כאשר עסקינן בעונש מזערי - העונש לא יפחת ממצחיתו (ראו סעיף 32(3) לחוק העונשין).

בהקשר זה אעיר בנוסף, כי במסגרתו של תיקון מס' 140 לחוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 2938) הבא לידי ביטוי בסעיף 144(ז) לחוק, עוגנו עונשים מזעריים הנוגעים לעבירות שעניינן החזקה, הובלה או סחר בנשק שלא כדין. בתיקון נקבע, כי העונש שיוטל על העבריין במקרים אלו "לא יפחת... מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו...".

בשלב זה, יש להתייחס אל הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה (אלו המצוינות בסעיף 40ט לחוק).

עובדות כתב האישום המתוקן מלמדות, כי עסקינן בסיוע לאחר להוביל אקדח מסוג fחטהעון ב- 12 כדורים וכן בכמות לא מבוטלת של 46 כדורי אקדח נוספים בקוטר 9 מ"מ, המתאימים לשימוש באקדח. נתונים אלו בהחלט מלמדים על חומרה מוגברת, שכן הנשק להלכה ולמעשה היה במצב מוכנות לשימוש, כשלצדו כמות נכבדה של תחמושת. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה אינו בלעדי, שכן הנאשם 2 סייע לביצוע עבירות אלו אף הוא. הנאשם הבין היטב את מעשיו ויכול והיה צריך להימנע מביצועם. למרבה המזל הנשק נתפס, שכן הנזק עלול היה להיות חמור יותר, אילו חלילה היה נעשה בו שימוש עתידי. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן הנאשם עשה שימוש ברכב הקשור לחברת בדוי ובניו בע"מ. מטבע הדברים ומאחר שעסקינן בעבירת סיוע, הרי שהנאשם מוחזק כמי שמצוי "במעגל החיצוני" לתכנון העבירה בניגוד למבצעה העיקרי. הסיבות שהובילו את הנאשם לבצע את מעשיו נותרו עלומות. לאור כל המקובץ, מצאתי לנכון לקבוע מתחם ענישה בעניינו של הנאשם אשר נע בין 10 לבין 22 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלווים.

מכאן, ראוי לבחון מהו העונש המתאים לנאשם בשים לב לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. יש לזקוף לזכותו של הנאשם את החיסכון המשמעותי בזמן שיפוטי יקר, הנגזר מהודאתו ומנטילת האחריות מצידו. עברו הפלילי נקי. ברי, כי עונש מאסר ממושך יפגע בנאשם ובאמו החולה. אזכיר, כי לא הופק תסקיר לעניין העונש בעניינו של הנאשם ומשכך לא קיימת המלצה שיקומית בעניינו. לצד זאת, בהחלט התרשמתי מעד האופי אשר העיד בעניינו ומרצינותו. במובן זה, לא נעלמו מעיני דבריו הנוגעים לחריצותו ומקצועיותו של הנאשם וכן תרומתו לביטחון במסגרת עבודתו.

עוד סברתי כי בכגון דא בהחלט יש מקום להכליל בגדרי מתחם הענישה את השיקול שעניינו בהרתעת הרבים (בהתאם לסעיף 40 לחוק); תוך העברת מסר לציבור הרחב שהתנהגות דומה (עבירות בנשק) אינה מקובלת במחוזותינו. לאחר ששקלתי את כל השיקולים הדרושים לכך, מצאתי לנכון להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 11 חודשי מאסר לריצוי בפועל מיום מעצרו.
ב. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירות בנשק (הכוללות סיוע להן) לפי סעיף 144 לחוק העונשין.

ג. קנס ע"ס 5000 ₪ שישולם ב 5 תשלומים שווים החל ביום 1.1.25. אשר לאופן תשלום הקנס שנפסק לחובת הנאשם, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועד שנקבע לעיל. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות; ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
· מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****.
· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
כאן המקום לציין, כי בהתאם להסכמות הצדדים (ראו דיון מיום 17.9.24) סוגיית חילוט הרכב הנכלל בכתב האישום תידון במסגרתו של הדיון בעניינו של הנאשם 2, ולאחר שתינתן לבעלי הרכב האפשרות להתייצב לדיון הבא בהקשר זה.

הנשק והאביזרים יושמדו לאחר שגזר דינם של כל הנאשמים בפרשה זו יהפוך לחלוט. זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ג אלול תשפ"ד, 26 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.